

РЕШЕНИЕ

№ 2802

гр. София, 25.04.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 14.04.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **323** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 405 от КТ. Образувано е по жалба на [фирма], чрез адв. Т., срещу т.6-14 от предписанията, обективирани в Протокол за извършена проверка изх. № ИТ-П-3857/12.11.15г., издаден от главни инспектори в дирекция „Инспекция на труда” – С., за заплащане на извънреден труд от служители на дружеството, положен през празнични дни.

В жалбата се твърди, че предписанията са незаконосъобразни, тъй като са издадени въз основа на погрешно възприета фактическа обстановка. Служители на жалбоподателя са полагали труд по време на официални празници през 2014г. и 2015г., който не е извънреден, защото попада в установеното от работодателя работно време. В дружеството е установено работно време по предварително изготвен и обявен седмичен график, който е съобразен с естеството на работа – спомагателни дейности във въздушния транспорт. Работният ден е разделен на три смени по 8 ч. всяка, които се редуват в зависимост от полетите. Поради това някои от тези смени са попадали през дни на официални празници, но се явяват редовно работно време. По този начин служителите са работили при 40-часова работна седмица, съобразена с нормалната продължителност на работния ден. Положеният труд през дните на официални празници погрешно е отразен и осчетоводен от счетоводството на дружеството в графа „възнаграждение за извънреден труд“. Нормалното работно време не е превишавано. Дружеството е изплатило дължимите трудови възнаграждения на работниците в пълен обем. Когато официалният празник се е паднал в дни от понеделник до петък, жалбоподателят е изплащал по-високо възнаграждение,

което се установява от приложените фишове за заплати. Този размер е достатъчен да покрие допълнителните възнаграждения съгласно чл. 262 и 264 от КТ. Искане се отменя на оспорените предписания. В молба от 14.04.2016г. се претендират разноски по списък. Подробни съображения се излагат в писмена защита по съществото на спора. Ответникът- дирекция „Инспекция по труда“ С., редовно призован, чрез юрк. З., оспорва жалбата като неоснователна с доводи, че служителите на дружеството са полагали в посочените празнични и почивни дни извънреден труд, тъй като в дружеството отчитането на работното време е подневно. За тях на служителите се дължи както възнаграждение за работа на официален празник, така и посоченото възнаграждение с увеличение от минимум 75/100 за положения от тях извънреден труд в посочените дни. Всички посочени дни служителите са полагали труд. В два или три случая е начислено по-голямо възнаграждение, което не може да компенсира възнагражденията, които им се дължат. Правя се възражение за прекомерност на поисканото адвокатско възнаграждение от жалбоподателя.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител, който да даде заключение по основателността на оспорването.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите и възраженията на страните и прецени събраните и приети по делото доказателствата по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

На 26.10.,02.11. и 10.11.2015г. Б. Ц. и Г. В. - главни инспектори при дирекция „Инспекция по труда“ – С. са извършили проверка по спазване на трудовото законодателство в офис с работни места в [населено място], [улица], ет.2, стопанисван от [фирма], както и по документи – при ответника. По делото са представени заповеди за назначаване и длъжностни характеристики (л.98-108), от които е видно, че проверяващите имат правомощия на контролен орган съгласно чл.21, ал.2 от У. правилник на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда". Проверяващите са се запознали с Правилника за вътрешния трудов ред на работодателя, в чл. 37 от който е установена нормална продължителност на работното време – 8 часа при 5-дневна работна седмица. Работният ден е разделен на три смени като за работещите от 1-ва и 2-ра смяна графици са седмични и смените се редуват в зависимост от полетите. В чл. 39 от Правилника е установено, че служителите имат право на непрекъсната междудневна почивка от 12 часа и на седмична почивка в размер на два последователни календарни дни – събота и неделя. Същото работно време е установено и за другите сектори в дружеството-чл. 43 и 48 от Правилника. Представена е справка, изготвена от жалбоподателя, на положения извънреден труд от служители на дружеството, като в нея са посочени имената на служителите, заповедта за полагане на извънреден труд, дата и час на полагане, изплатено възнаграждение. Към тази справка са приложени и заповедите за полагане на извънреден труд, от които е видно, че:

1)служителката В. А. Х. на длъжност „Ръководител на сектор транспорт и въздушно обслужване“ е положила извънреден труд на следните официални празници: 03.03.2014г.(понеделник), за което съгласно заповед № 2 от 04.03.2014г. и е изплатено допълнително възнаграждение в размер на 100% за 8ч. от 195,12лв.(превод на л. 58 и фиш на л.60); на 18.04.2014г.(петък), за което съгласно заповед № 4 от 23.04.2014г. и е изплатено допълнително възнаграждение в размер на 100% за 8ч. от 195,12лв. (превод на л. 63 и фиш на л. 65); на 02.05.2014г. (петък), 05.05.2014г. (понеделник) и

06.05.2014г. (вторник), за което съгласно заповеди № 8 и 9 от 12.05.2014г. ѝ е определено допълнително възнаграждение в размер на 75% за 16ч. и 100% за 8ч. от 536,58лв. Същото е начислено и изплатено частично в размер на 195,12лв., видно от превод на л. 67 и фиш на л. 68; на 22.09.2014г. (понеделник), за което съгласно заповед № 11 от 23.09.2014г. ѝ е изплатено допълнително възнаграждение в размер на 100% за 8ч. от 186,86лв. (превод на л. 70 и фиш на л. 72); на 24.12.2014г. (сряда), за което съгласно заповед № 16 от 31.12.2014г. ѝ е изплатено допълнително възнаграждение в размер на 100% за 8ч. от 196,20лв. (превод на л. 75 и фиш на л. 77); на 31.12.2014г. (сряда), за което съгласно заповед № 18 от 31.12.2014г. ѝ е определено допълнително възнаграждение в размер на 75% за 8ч. от 171,68лв., за което по делото няма данни да е начислено, видно от фиш на л. 77, нито да е изплатено, видно от превод на л. 75; на 02.03.2015г. (понеделник), за което съгласно заповед № 5 от 06.03.2015г. ѝ е определено допълнително възнаграждение в размер на 75% за 8ч. от 163,50лв., за което по делото няма данни да е начислено, видно от фиш на л. 82, нито да е изплатено, видно от превод на л. 80; на 03.03.2015г. (вторник), за което съгласно заповед № 6 от 06.03.2015г. ѝ е изплатено допълнително възнаграждение в размер на 100% за 8ч. от 186,86лв.(превод на л.80 и фиш на л. 82); на 10.04.2015г. (петък) и 13.04.2015г. (понеделник), за което съгласно заповед № 10 от 15.04.2015г. ѝ е изплатено допълнително възнаграждение в размер на 100% за 16ч. от 392,40лв.(превод на л. 84 и фиш на л. 87); на 06.05.2015г. (сряда), за което съгласно заповед № 15 от 08.05.2015г. ѝ е изплатено допълнително възнаграждение в размер на 100% за 8ч. от 206,53лв.(превод на л. 89 и фиш на л. 92); на 21.09.2015г. (четвъртък), за което съгласно заповед № 21 от 24.09.2015г. ѝ е определено допълнително възнаграждение в размер на 75% за 8ч. от 164,40лв., което няма данни да е начислено, видно от фиш на л.96 и да е изплатено, видно от превод на л. 94; на 22.09.2015г. (петък), за което съгласно заповед № 22 от 24.09.2015г. ѝ е изплатено допълнително възнаграждение в размер на 100% за 8ч. от 187,89лв. (превод на л.94 и фиш на л.96).

2) служителят А. В. Б. на длъжност „Специалист“ е положил извънреден труд на следните официални празници: на 02.05.2014г. (петък), 05.05.2014г. (понеделник) и 06.05.2014г. (вторник), за което съгласно заповеди № 8 и 9 от 12.05.2014г. му е определено допълнително възнаграждение в размер на 75% за 16ч. и 100% за 8ч. от 379,50лв. Същото е начислено и изплатено частично в размер на 138лв., видно от превод на л. 67 и фиш на л. 68; на 22.09.2014г. (понеделник), за което съгласно заповед № 11 от 23.09.2014г. му е изплатено допълнително възнаграждение в размер на 100% за 8ч. от 131,43лв. (превод на л. 71 и фиш на л.72); на 24.12.2014г. (сряда), за което съгласно заповед № 16 от 31.12.2014г. му е изплатено допълнително възнаграждение в размер на 100% за 8ч. от 138лв. (превод на л. 74 и фиш на л. 77); на 02.03.2015г. (понеделник), за което съгласно заповед № 5 от 06.03.2015г. му е определено допълнително възнаграждение в размер на 75% за 8ч. от 115лв., което няма данни да му е начислено съгласно фиш на л. 82 и изплатено съгласно превод на л. 81; на 03.03.2015г. (вторник), за което съгласно заповед № 6 от 06.03.2015г. му е изплатено допълнително възнаграждение в размер на 100% за 8ч. от 131,43лв. (превод на л.81 и фиш на л. 82); на 06.05.2015г. (сряда), за което съгласно заповед № 15 от 08.05.2015г. му е изплатено допълнително възнаграждение в размер на 100% за 8ч. от 146,13лв. (превод на л.90 и фиш на л. 92); на 21.09.2015г. (четвъртък), за което съгласно заповед № 21 от 24.09.2015г. му е определено допълнително възнаграждение в размер на 75% за 8ч. от 115,69лв., което няма данни да е начислено, видно от фиш на

л. 96, и да е изплатено, видно от превод на л. 95; на 22.09.2015г. (петък), за което съгласно заповед № 22 от 24.09.2015г. му е изплатено допълнително възнаграждение в размер на 100% за 8ч. от 132,22лв. (превод на л. 95 и фиш на л. 96).

З) служителката Р. И. С. на длъжност „Специалист“ е положила извънреден труд на следните официални празници: на 22.09.2014г. (понеделник), за което съгласно заповед № 11 от 23.09.2014г. ѝ е начислено допълнително възнаграждение в размер на 100% за 8ч. от 131,43лв.(фиш на л. 73), за което се твърди, че е изплатено в брой; на 24.12.2014г. (сряда), за което съгласно заповед № 16 от 31.12.2014г. ѝ е изплатено допълнително възнаграждение в размер на 100% за 8ч. от 138лв. (превод на л. 76 и фиш на л. 78); на 26.12.2014г. (петък), за което съгласно заповед № 17 от 31.12.2014г. ѝ е изплатено допълнително възнаграждение в размер на 100% за 5ч. от 86,25лв. (превод на л. 76 и фиш на л. 78); на 03.03.2015г. (вторник), за което съгласно заповед № 6 от 06.03.2015г. ѝ е изплатено допълнително възнаграждение в размер на 100% за 8ч. от 131,43лв. (превод на л. 81 и фиш на л.83); на 10.04.2015г. (петък) и 13.04.2015г. (понеделник), за което съгласно заповед № 10 от 15.04.2015г. ѝ е изплатено допълнително възнаграждение в размер на 100% за 16ч. от 276лв.(превод на л. 85 и фиш на л. 88); на 21.09.2015г. (четвъртък), за което съгласно заповед № 21 от 24.09.2015г. ѝ е определено допълнително възнаграждение в размер на 75% за 8ч. от 115 лв., което няма данни да е начислено, видно от фиш на л. 97, и да изплатено, видно от превод на л. 95; на 22.09.2015г. (петък), за което съгласно заповед № 22 от 24.09.2015г. ѝ е изплатено допълнително възнаграждение в размер на 100% за 8ч. от 131,43лв.(превод на л. 95 и фиш на л. 97).

От горните документи следва, че на В. А. Х. няма данни да е изплатен извънредният труд, положен на 02.05.2014г. и 05.05.2014г. в размер на 341, 46лв., на 31.12.2014г. в размер на 171,68лв., на 02.03.2015г. в размер на 163,50лв., на 21.09.2015г. в размер на 164,40лв. Същевременно за месец май 2014г. на В. А. Х. е начислена и изплатена еднократна надбавка без посочено основание от 341,46лв. За месец декември 2014г. на същия служител е изплатена еднократна надбавка от 171,68лв. За месец март 2015г. на служителят е начислена еднократна надбавка от 163,50лв.,а за месец септември 2015г. на служителя е начислена еднократна надбавка от 164,40лв.

На А. В. Б. няма данни да е изплатен извънредният труд, положен на 02.05.2014г. и 05.05.2014г. в размер на 241,50лв., на 02.03.2015г. в размер на 115лв., на 21.09.2015г. в размер на 115,69лв. За месец май 2014г. на А. В. Б. е изплатена еднократна надбавка без посочено основание от 241,50лв. За месец март 2015г. на служителят е начислена еднократна надбавка от 115лв., а за месец септември 2015г. на служителя е начислена еднократна надбавка от 115,69лв.

На Р. И. С. няма данни да е изплатен извънредният труд, положен на 21.09.2015г. в размер на 115 лв. За месец септември 2015г. на Р. И. С. е изплатена еднократна надбавка без посочено основание от 115лв.

Официалните празници са съобразно установеното в чл. 154 от КТ и решения № 697 на МС от 14.11.2013 г. и № 748 на МС от 5.11.2014 г. за разместване на почивни дни през 2014 г.и 2015г.

Полагането на посочения по-горе извънреден труд в дни на официални празници е ставало в съответствие с приложени на л.49-57 графици, от които е видно, че служителите са работили всички работни дни в месеца, а извънредният труд е положен съответно в първа или втора работна смяна през официални празници и

почивни дни извън събота и неделя.

Въз основа на изложената по-горе фактическа обстановка проверяващите са съставили протокол изх. № ИТ-П-3857/12.11.15г., в който са констатирани, че жалбоподателят не е заплатил на В. А. Х. положеният извънреден труд от 8ч. на 03.03.2014г., 18.04.2014г., 06.05.2014г., 22.09.2014г., 24.12.2014г., 03.03.2015г., 10.04.2015г., 13.04.2015г., 06.05.2015г. и 22.09.2015г. в размер съгласно чл. 262, ал.1, т.2 от КТ. Също така са констатирани, че не е заплатил на А. В. Б. положеният извънреден труд от 8ч. на 06.05.2014г., 22.09.2014г., 24.12.2014г., 03.03.2015г., 06.05.2015г. и 22.09.2015г. в размер съгласно чл. 262, ал.1, т.2 от КТ. Същото се отнася и до Р. И. С., на която не е заплатен положеният извънреден труд от 8ч. на 22.09.2014г., 24.12.2014г.-13ч., 03.03.2015г., 10.04.2015г., 13.04.2015г. и 22.09.2015г. в размер съгласно чл. 262, ал.1, т.2 от КТ. При тези констатации контролните органи на основание чл. 404, ал.1, т.1 от КТ са дали предписания на работодателя по т. 6-14 от предписанията, обективирани в Протокол за извършена проверка изх. № ИТ-П-3857/12.11.15г., според които:

т. 6 – за положеният извънреден труд 8 часа в почивен ден – 03.03.2014г. Ден на Освобождението на Б. от османско иго, [фирма], в качеството му на работодател, да заплати на В. А. Х. на длъжност „Ръководител на сектор транспорт и въздушно обслужване“ възнаграждение с увеличение, не по-малко от 75 % съгласно чл. 262, ал.1, т.2 от КТ;

т. 7 - за положеният извънреден труд 8 часа в почивен ден – 18.04.2014г. Велики петък, [фирма], в качеството му на работодател, да заплати на В. А. Х. на длъжност „Ръководител на сектор транспорт и въздушно обслужване“ възнаграждение с увеличение, не по-малко от 75 % съгласно чл. 262, ал.1, т.2 от КТ;;

т. 8- за положеният извънреден труд в почивен ден – 06.05.2014г. Г., [фирма], в качеството му на работодател, да заплати на В. А. Х. на длъжност „Ръководител на сектор транспорт и въздушно обслужване“ 8ч., и А. В. Б. на длъжност „специалист“ – 8 часа възнаграждение с увеличение, не по-малко от 75 % съгласно чл. 262, ал.1, т.2 от КТ;

т. 9 - за положеният извънреден труд в почивен ден – 22.09.2014г. Ден на независимостта на Б., [фирма], в качеството му на работодател, да заплати на В. А. Х. на длъжност „Ръководител на сектор транспорт и въздушно обслужване“ 8ч., Р. И. С., на длъжност „Специалист спомагателни дейности във въздушния транспорт“ – 8 часа, и А. В. Б. на длъжност „специалист“ – 8 часа възнаграждение с увеличение, не по-малко от 75 % съгласно чл. 262, ал.1, т.2 от КТ;

т. 10 - за положеният извънреден труд в почивен ден – 24.12.2014г. Б. вечер, [фирма], в качеството му на работодател, да заплати на В. А. Х. на длъжност „Ръководител на сектор транспорт и въздушно обслужване“ 8ч., Р. И. С., на длъжност „Специалист спомагателни дейности във въздушния транспорт“ – 13 часа, и А. В. Б. на длъжност „специалист“ – 8 часа възнаграждение с увеличение, не по-малко от 75 % съгласно чл. 262, ал.1, т.2 от КТ;

т. 11 - за положеният извънреден труд в почивен ден – 03.03.2015г. Ден на освобождението на Б. от османско иго, [фирма], в качеството му на работодател, да заплати на В. А. Х. на длъжност „Ръководител на сектор транспорт и въздушно обслужване“ 8ч., Р. И. С. на длъжност „Специалист спомагателни дейности във въздушния транспорт“ – 8 часа, и А. В. Б. на длъжност „специалист“ – 8 часа възнаграждение с увеличение, не по-малко от 75 % съгласно чл. 262, ал.1, т.2 от КТ;

т. 12 - за положеният извънреден труд в почивен ден – 10.04.2015г. Велики петък, [фирма], в качеството му на работодател, да заплати на В. А. Х. на длъжност „Ръководител на сектор транспорт и въздушно обслужване“ 16ч. и Р. И. С., на длъжност „Специалист спомагателни дейности във въздушния транспорт“ – 16 часа, възнаграждение с увеличение, не по-малко от 75 % съгласно чл. 262, ал.1, т.2 от КТ;

т. 13 - за положеният извънреден труд в почивен ден – 06.05.2015г. Г., [фирма], в качеството му на работодател, да заплати на В. А. Х. на длъжност „Ръководител на сектор транспорт и въздушно обслужване“ 8ч. и А. В. Б. на длъжност „специалист“ – 8 часа възнаграждение с увеличение, не по-малко от 75 % съгласно чл. 262, ал.1, т.2 от КТ;

т. 14 - за положеният извънреден труд в почивен ден – 22.09.2015г. Ден на независимостта на Б., [фирма], в качеството му на работодател, да заплати на В. А. Х. на длъжност „Ръководител на сектор транспорт и въздушно обслужване“ 8ч., Р. И. С. на длъжност „Специалист спомагателни дейности във въздушния транспорт“ – 8 часа, и А. В. Б. на длъжност „специалист“ – 8 часа възнаграждение с увеличение, не по-малко от 75 % съгласно чл. 262, ал.1, т.2 от КТ.

Срокът за изпълнение на всички предписания е 30.11.2015г. Същите са връчени на работодателя на 12.11.2015г. В указания в протокола срок, [фирма] ги е оспорил пред изпълнителния директор на ИА „Г.“, който в свое решение изх. № 227561 от 16.12.2015г. е отхвърлил жалбата. Приел е, че се касае за извънреден труд при подневно отчитане на работното време, възприето от дружеството, който макар и незаконосъобразно разпореден, следва да бъде заплатен, след като е положен. Неправилно е възприето от Д. С., че извънредният труд трябва да бъде заплатен в размер не –малко от 75%, тъй като е положен в официални празници и се заплаща съгласно чл. 262, ал.1, т.3 от КТ с увеличение от 100%. Този труд е различен от този по чл. 264 от КТ, който не е извънреден. За положен извънреден труд по чл. 262, ал.1, т.3 от КТ и чл. 264 от КТ се дължи възнаграждение и по двете разпоредби. Работодателят е изпълнил задължението си по чл. 264 от КТ, но не и това по чл. 262, ал.1 от КТ. Въпреки констатираното несъответствие в приложимата точка на чл. 262, ал.1 от КТ, изпълнителния директор на Г. е потвърдил предписания № 6-14 от Протокол за извършена проверка изх. № ИТ-П-3857/12.11.15г. Решението е съобщено на жалбоподателя на 23.12.2015г.

По делото е изслушана съдебно-икономическа експертиза, от заключението по която става ясно, че [фирма] осъществява логистика на товарни полети на международни спедиторски компании. Дейността ѝ е организирана в смени в отделните сектори съобразно раздел V от Правилника за вътрешния трудов ред. Времето за работа е от понеделник до петък, а събота и неделя не се работи. В началото на всеки месец се изготвят графици за работа, като отчитането става по отчетна форма за явяване на работа през съответния месец. В. Х. е ръководител сектор транспорт и въздушно обслужване с основна заплата 1750лв., която от март 2014г. е станала 1800лв. Допълнително възнаграждение получава за прослужено време. А. Б. е специалист спомагателни дейности във въздушния транспорт с основна месечна заплата от 1380лв. и допълнително възнаграждение за прослужено

време. От 16.01.2016г. е освободен от длъжност. Р. С. е специалист спомагателни дейности във въздушния транспорт с основна месечна заплата от 1380лв. и допълнително възнаграждение за прослужено време. Договорът ѝ е прекратен на 08.01.2016г. В периода март 2014г. – септември 2015г. В. Х. е отработила 13 дни в повече от установените работни дни за съответните месеци, А. Б. – 8 дни, а Р. С. – 8 дни. Вещото лице подробно е обяснило какво възнаграждението се е следвало на служителите за отработените в повече дни извънреден труд по време на празници, като е направила сравнение с реално заплатеното от работодателя. При това сравнение е установила, че на служителите не са изплатени дължимите възнаграждения за извънреден труд в празнични дни в пълен размер с изключение на един ден за В. Х., два дни за А. Б. и един ден за Р. С.. За тези дни е начислено по-голямо възнаграждение от дължимото, което обаче не може да компенсира по-малките възнаграждения, изплатени за другите празнични дни. В същото лице посочва, че в дружеството е прилагано подневно отчитане на работното време, а не сумирано. Дните, в които лицата са работили, един път се явяват извънреден труд, тъй като са допълнителен работен ден, извън определените работни дни в календарния месец, и втори път им се дължи заплащане за работа в ден официален празник. Вещото лице е проверило отчетни форми за работното време, различни от графика по делото, от които е установило, че отработените дни са повече. Освен това лицата са работили на 10-и май, който е бил предвиден за отработване на 5-и май. През 2014 г. 10-и май е бил събота, а в отчетната форма се вижда, че В. Х. и А. Б. са работили този ден. Вещото лице е установило два-три случая, когато е начислено възнаграждение повече от дължимото, но то не е достатъчно да компенсира дните от целия период, в който е начислено по-малко от дължимото.

Въз основа на изложеното настоящата съдебна инстанция намира, че жалбата е процесуално допустима. Доколкото жалбоподателят е адресат на принудителните административни мерки, наложени с атакувания Протокол, засегнат неблагоприятно, същият има правен интерес от оспорване. Спазен е законоустановеният 14-дневен срок от съобщаването му съгласно разпоредбата на чл. 405 от КТ във връзка с чл. 149, ал. 3 и чл. 98, ал.2 от АПК, като жалбата е депозирана в при ответника на 05.01.2016г., видно от пощенско клеймо на л.9. Разгледана по същество, жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА.**

Съдът следва да прецени законосъобразността на оспорените предписания на всички основания по чл. 146 от АПК, като излага своите мотиви както следва:

Принудителните административни мерки /ПАМ/, налагани по реда на чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ, представляват индивидуален административен акт /ИАА/ на основание чл. 21 от АПК, издаден от компетентен контролен орган.

Съгласно чл. 142, ал.1 от КТ работното време се изчислява в работни дни – подневно. В ал.2 е предвидено, че работодателят може да установи сумирано изчисляване на работното време - седмично, месечно или за друг календарен период, който не може да бъде повече от 6 месеца. Максималната продължителност на работна смяна при сумирано изчисляване на работното време може да бъде до 12 часа, като продължителността на работната

седмица не може да надвишава 56 часа, а за работниците и служителите с намалено работно време - до 1 час над намаленото им работно време. В случая работодателят не е въвел сумирано изчисляване на работното време, т.е. работното време на неговите служители се отчита подневно при сменен режим на работа. В случая, видно от графичите на л. 49-57, процесните служители са работили 5 дни седмично по 8 ч. всеки ден без оглед на това дали работният ден попада в официален празник или не. По този начин те са отработили повече дни от работните през месеца, тъй като освен в работните дни на месеца, са работили и в неработни такива, а именно – в официални празници. При подневно изчисляване на работното време отработените в повече дни над установените работни такива за месеца съгласно чл. 143, ал.1 от КТ представлява извънреден труд. Това е труд, който се полага по разпореждане или със знанието и без противопоставянето на работодателя или на съответния ръководител от работника или служителя извън установеното за него работно време, т.е. извън установеното за работника или служителя редовно работно време. При сумирано изчисление работното време се отчита след установената за периода на сумиране /седмица, месец/ норма за редовната продължителност на работното време. Т.е. при сумирано работно време е допустимо да се работи в дни на официални празници до достигане на числото на работните дни през съответния месец. До достигане на това число работата в официални празници не се третира като извънреден труд. След достигане на това число, работата се третира като извънреден труд, независимо кога е положена. Под „установеното работно време“ следва да се разбира установеното в правилника за вътрешния трудов ред на предприятието, което не може да противоречи на трудовото законодателство. В Правилника за вътрешния трудов ред, приет от жалбоподателя, не е посочено, че смените се редуват и в дни на официални празници. Това е установено с графичите за работа, които са съставени незаконосъобразно, тъй като предвиждат определени лица да работят повече работни дни в месеца от официално установените в държавата при подневно отчитане на работното време. Извършената работа в тези дни (на официални празници) незаконосъобразно е разрешена като извънреден труд с приложените по делото заповеди, тъй като се касае за изпълнявани задачи, които не попадат в тези по чл. 144 от КТ. Напротив, става въпрос за регулярни задачи, които се изпълняват и в работните дни от същите лица. Следователно не се касае за извънреден труд като същият неправилен е наименован от самия работодател като извънреден. Виден от доказателствата по делото такъв е заплатен на посочените в предписанията лица, като за някои месеци е изплатен не под формата на извънреден труд, а под формата на еднократна надбавка в същия размер.

За да се установи дали на лицата са извършени дължимите от работодателя плащания, следва да се изследват разпоредбите на чл. 262, ал.1 и чл. 264 от КТ. Първата предвижда положението извънреден труд да се заплаща с увеличение, уговорено между работника или служителя и работодателя, но не по-малко от 75% - в почивни дни и 100% - в дни на официални празници. Втората предвижда за работа през дните на официалните празници, независимо дали представлява извънреден труд или не, на работника или

служителя да се заплаща според уговореното, но не по-малко от удвоения размер на трудовото му възнаграждение. Следователно когато положеният труд представлява извънреден труд в официални празници, за него се дължат и двете възнаграждения – за извънреден труд - 100% увеличение на възнаграждението, и за работа в официален празник – удвоения размер на възнаграждението. Например, ако възнаграждението за 8ч. е 100лв., то за 8ч. извънреден труд в официален празник следва да се заплатят 400лв. В случая жалбоподателят е заплатил на своите служители само едното увеличение, но не е заплатил другото. От писмените доказателства по делото и от твърденията в жалбата не може да се направи ясен извод точно кое свое задължение жалбоподателят смята, че е изпълнил - това по чл. 262, ал.1 от КТ или това по чл. 264 от КТ. Видно от цитираните по-горе заповеди, е разпореден извънреден труд, частично платен като такъв във фишовете на съответните служители, и частично платен под формата на еднократна надбавка. Същевременно в жалбата се сочи, че е допусната грешка в осчетоводяването на плащането и всъщност се касае за плащане на редовен труд в рамките на редовно установеното на служителите работно време. Ответникът вероятно е възприел последното твърдение и е приел, че не е изпълнено задължението по чл. 262, ал.1, т.2 от КТ, въпреки че посочените от него дни в предписанията са официални празници (възнаграждението следва да се определи по чл. 262, ал.1, т.3 от КТ). Това нарушение не е съществено и е в полза на жалбоподателя. Безспорно по делото е, че жалбоподателят не е изпълнил и двете задължения по чл.262, ал.1 и чл. 264 от КТ, а само едното от тях. Кое и да е то, другото не е изпълнено, с което са ошетени визираните в предписанията служители. С оглед изложеното по-горе дори да се приемат доводите в жалбата, че извършеното плащане не е за положен извънреден труд, тъй като видно от характера на разпоредения труд в посочените в предписанията дни и от графика за работа, става въпрос за редовно и регулярно изпълнение на трудовата функция, то плащане за този труд се дължи веднъж за редовна работа в дни на официални празници съгласно чл. 264 от КТ, и втори път - за труд в повече от работните дни в месеца, съобразно посоченото по-горе. .

Нормата на чл. 264 от КТ се явява специална спрямо чл. 262, ал. 1, т. 3 от КТ, поради което за отработените на официален празник часове, без значение дали същите представляват извънреден труд, се заплаща според уговореното, но не по-малко от удвоения размер на трудовото му възнаграждение, който факт се установи безпротиворечиво по настоящото дело въз основа на събрания и проверен от съдебния състав доказателствен материал. По делото не се представиха доказателства за въведено от работодателя сумирано изчисление на работното време за календарен период, поради което е налице превишаване на нормата на работното време в края на периода на отчитане – месец, с превишаване на работните дни в месеца. Налице е извънреден труд, който следва да бъде заплатен кумулативно със заплащането по чл. 264 от КТ. Съдът споделя изложеното в Решение № 14/27.03.2012г. на ВКС по гр. дело № 405/2011г., IV г.о., ГК, Решение № 103/27.07.2012г. на ВКС по гр. дело № 299/2011г., IV г.о., ГК, в които изрично се посочва, че „във всички случаи на работа – и при нормиран,

и при ненормиран работен ден, през официалните празници, положеният труд се заплаща според уговореното, но не по-малко от удвоения размер на трудовото му възнаграждение, определено по трудовия договор /чл. 262, ал. 1, т. 3 и чл. 263, ал. 2 от КТ/, без значение дали се касае за извънреден труд или не /чл. 264 от КТ/. В същия смисъл и решение № 710 ОТ 22.01.2016 Г. ПО АДМ. Д. № 4600/2015 Г., VI ОТД. НА ВАС. Следователно основателно е приетото от ответната страна, че следва да се изплаща четворния размер на възнаграждението на работниците и служителите за дните на посочените в протокола официални празници, съответно че плащането на двукратния размер, извършено от работодателя, не го освобождава от задължението за още едно плащане с увеличение, което неправилно, но в полза на жалбоподателя е посочено в размер на 75%.

Предвид гореизложеното, съдът приема, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена, а издадените предписания – потвърдени като законосъобразни. Същите съответстват и на целта на закона - да се осигурят свободата и закрилата на труда, справедливи и достойни условия на труд, предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях.

Така мотивиран, на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал. 4 от АПК, Административен съд София - град, Второ отделение, 41 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], чрез адв. Т., срещу т.6-14 от предписанията, обективирани в Протокол за извършена проверка изх. № ИТ-П-3857/12.11.15г., издаден от главни инспектори в дирекция „Инспекция на труда” – С..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд на РБ.

Съдия: